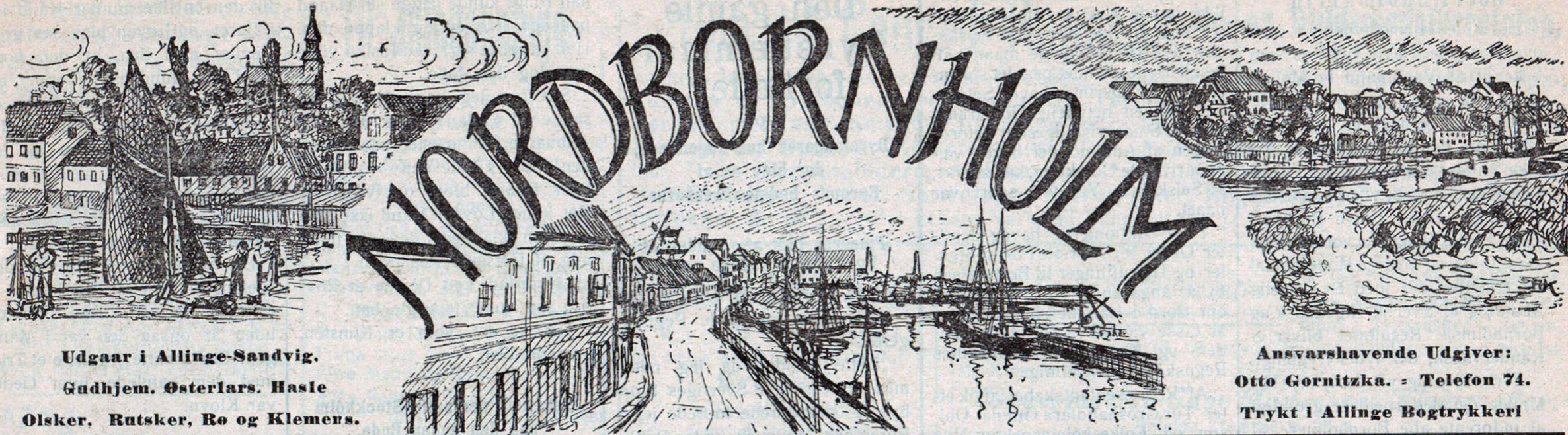




Udgaar i Allinge-Sandvig.
Gudhjem. Østerlars. Hasle
Ølsker. Rutsker, Rø og Klemens.

Ansvarshavende Udgever:
Otto Gornitzka. - Telefon 74.
Trykt i Allinge Bogtrykkeri

Nr. 174

Alm. Annoncer 10 Øre pr. mm, efterf. Gange 8 Ø.
Forretningsann. 8 - - - - 6 Ø.

Tirsdag den 9. December

Annoncer og lokalt Stof maa være indleveret
senest 2 Dage før Bladet udgaar.

1930

Sammenhold og Samarbejde.

—0—

Den prægtige og anselige Holsten-thor i Lybeck, en af den ældgamle Hansastads mest talende Mindesmærker, bærer paa Latin Indskriften: „Indenfor Enighed, udenfor Fred.“

Naar man nu hører, at Holsten-thor var en af Byens Porte og Led i Fæstningsmuren om Staden, saa forstaaer man straks Betydningen af den gamle Indskrift.

Men der er noget andet, som bliver en klar. Det er Murens Betydning. Hvis Holsten-thor ikke havde været saa solid, som den er, og hvis de øvrige Fæstningsværker ikke havde været i saa tilsvarende god Stand, saa vilde hin Indskrift havde været et Ord, skrevet i Sand, og saa vilde Lybeck ikke have haft den sejrige Historie, det har,

Murene omkring Middelalderens Byer var Skellet imellem Fjender og Venner. Indenfor Murene fandtes alle de, som enhver god Borger var Ven med, og udenfor boede Fjenden. Indenfor var Idealen Enighed og Tillid, fælles Arbejde for det fælles Vel. Udenfor laa Fjenderne, og det højeste, man her kunde opnaa, var Fred, men selv denne var afhængig af Murens Soliditet og Borgerskabets Sammenhold.

Middelalderens Mure er faldne. De faa Rester, som findes, er kun Minder om en svunden Tid. Det fast sammmentømrede Borgerskab, som Murene omsluttede og tvang sammen findes ikke mere. Ingen kan nægte, at dette i mange Maader betyder et stort Fremskridt. En Sammenslutning og en Adskillelse, som er betinget af noget saa udvortes og massivt som Fæstningsmure, er ikke naturlige. Hvor store de fælles Interesser kan være for dem, der bor i samme Stad, saa beror et personligt Samfund mellem Mennesker dog ikke paa, om de bor indenfor samme By-mure. Maaske findes vore aandsbeslægtede netop udenfor Murene. Bymurene er faldne. Men der har i Nutidens civiliserede Slægt rejst sig andre Mure, som er langt farligere for det naturlige og personlige Samfund mellem Mennesker, og disse nye Mure nøjes ikke med at skille den ene By fra den anden, men trænger ind i Gaderne ind i de enkelte Huse, ja, ind i de enkelte Familier og skiller Mennesker, som naturligt hører sammen.

Her tænkes ikke alene paa de Mure, som ligger mellem de politiske Partier, skønt de kan være høje og skyggende, som netop i disse Tider har vist sig i al deres afskrækkende Utilgængeligheder, men ogsaa paa de sociale Mure, Murene mellem Arbejder og Ar-

bejdsgiver og mellem de forskellige Erhverv.

Kan der i Grunden tænkes noget mere unaturligere, end saadanne Stands-Mure, I gamle Dage stod Mester og Svende og Dreng ved hverandres Side og arbejdede i Fælledskab, og Arbejdet slog sin faste og naturlige Mur om dem. Nu skærer Stands- og Fagmuren sig ind imellem, og den ene Part kan knapt raabe den anden op, medens de Mennesker som hører til samme Sted, rent udvortes taget, men som maaske slet ikke har Spor af aandelig Samfund eller Slægtskab eller Forstaaelse indbyrdes, tvinges til at staa Haand i Haand.

Arbejdsgiveren kalder paa Sammenhold blandt Arbejdsgiverne, og Arbejderen udslynger sit Slagord: Arbejdere forene Jer! Men det værste og farligste ved det hele er, at naar Mennesker optræder kollektivt, er de ikke Mennesker. Naar Stand staaer mod Stand Klasse mod Klasse, er det ikke længere Mennesker, men tunge, døde Masser, som staaer overfor hinanden. Massebevidstheden virker stærkere ind paa den enkelte end han virker tilbage paa den. Derfor bliver disse Erhvervskampe og Massekampe ogsaa saa hensynsløst ufornuftige og umenneskelige.

Klasseideen og dens Kampe er ikke nogen ny Følelse. Det er det samme indenfor Nationerne. Nationalideen og Klasseideen er parallelle Begreber. Vi ser, hvad de misforstaaede Nationalitetsbegreber har ført til. Det sande Fædrelandssind er Kærlighed for Landet og til Mennesker af samme Stamme. Det er Ønsket om at bevare det, som Fædrene i Aarhundreders Løb har levet og stridt for. Det rette Fædrelandssind er Trangen for den enkelte til at arbejde for det heles Fremgang, til at hjælpe alle dem, der lever sammen i et Samfund. Men Nationalitetsbegrebet har været sørgeligt misbrugt. Det har mere end noget andet været brugt i den kollektive Egoismes Tjeneste. I Fædrelandssindets Navn har Egoismen begaaet de mest haarrejsende Overgreb. Det sidste Eksempel er Verdenskrigen. — Der er derfor to Slags Fædrelandssind. Der er den sande og værdifulde hyggende Faktor: Ønsket om at hjælpe indad. Og der er den misbrugte, nedbrydende og ødelæggende Faktor: Ønsket om at yde Overgreb udad. At tage fra andre. At tilrane sig andre Samfunds-Værdier og Rettigheder.

Paa nøjagtig samme Maade er der to Slags Klassebegreber. Der er den sande og værdifulde byggende Faktor: Slægtskabsfølelsen Broderskabsfølelsen, som udløser Behov for Samarbejde mellem de som nyder lignende Arbejde, at Standens Idealer skal højnes, at

den skal yde mere og bedre Arbejde. Og der er den misbrugte og ødelæggende Faktor: Ønsket om at begaa Overgreb, Ønsket om at tage fra andre, tage fra det hele fra Samfundet, Ønsket om at skade og undertrykke andre Mennesker, andres Arbejde.

De nationale Overgrebs Vej er brolagt med store ødelæggende Krige. Klasseovergrebenes Vej medførte Revolution og samfundsødelæggende Kampe. Nutidens Klasse- og Standsmure skaber Mistillid og Utryghed overalt og forringer Samfølelsen i vort Folk; de maa brydes ned, eller der maa skaffes Vej imellem dem. Aandsfrænder maa kunne mødes i et udbytterigt Samarbejde, Sammenholdet imellem de forskellige Stænder maa kunne tilvejebringes.

Der har Aar efter Aar været talt og skrevet om en Samling af alle opbyggende Kræfter for at føre os ud af den Splid og Strid, som for Tiden gaar gennem vort Folk, og som vel nok er Hovedskylden i den økonomiske Misere vort Land og Folk befinder sig i. Det er imidlertid karakteristisk, naar der tales om politiske, økonomiske Stridsspørgsmaal, saa tales der med Foragt om fagligt Samarbejde. Tiden er ikke inde til en saadan Samling, siges der. Hvorfor? Hersker der ikke Utryghed og Uro overalt, og er Misere da ikke stor nok. Men vore Politikere og ledende Mænd er ikke trætte af at ride deres Kæpheste. Partiet først og fremmest. Man er helt optaget af den moralske Vurdering af sin Næste. Man beskylder gensidig hinanden for at savne den gode Vilje, den uegenlystige, den almene Interesse, som er en Forudsætning for alt Samarbejde. Ja, mange forkaster endog helt Troen paa Samarbejdets Værdi, selv om man godt nok erkender og har den rigtige Forstaaelse af, hvad vore Forfædre ved Sammenhold og Enighed udrettede for at bygge vort Land op. Uden maaske selv at vide af det, er disse Mænd med til at rejse den største Hindring for Fremskridtet og for Fremtidens Samfundsarbejde.

Alle Mennesker har Forpligtelser overfor Samfundet. Det gælder om indenfor alle Samfundslag at sprede Forstaaelse af de fundamentale Principper, som bestemmer et Folks Liv og Udvikling. Vi maa arbejde os forbi Kampstadiet og samle Kræfterne mod det fælles Maal: Det hele Samfunds og den enkeltes Vel. Udviklingen maa ledes ind i et Spor, hvor hver enkelt af os, saavel som de enkelte Erhverv, ser bort fra Egeninteresserne og underordner sig de Krav, Samfundet har Ret til at stille. Og vi maa arbejde for, at enhver skal have en Chance og alle skal have saa rummelige Livsvilkkaar som muligt.

Samarbejde er det store og svære Ord at forstaa — ført ud i Livet vilde det være den største Rigdomskilde for Landet.

Men det synes klart, at ingen Samling, intet Samarbejde kan naas paa anden Basen, end den, som forudsætter den gode Vilje. Og kun et er sikkert, Samarbejdet maa ledsages af en Varmebølge. Det er Hjertet, der maa begynde at arbejde kraftigere. Kulden har vi forsøgt. Den styrker ikke, den lammer. Had og Splid har været oparbejdet med en ganske forbausende Energi. Og Hjertene blev kolde. Men med kolde Hjerter kan vi intet udrette i den Tid, vi er inde. En stærk og løftende Følelse maa nu knytte os sammen.

En vanskelig Tid, der stiller store Krav, staaer foran os, og vi er fælles om at møde den, men passer det, at Sammenholdet gror bedst i svære Tider end i de lyse saa er der et Udgangspunkt at arbejde sig op fra.

Arthur Dalsby.

Minderne.

Disse Linier fra kgl. Skuespiller Elith Reumerts Bog »Fra Livet og Teatret« Hagerups Forlag viser den Stemning, der ligger til Grund for Bogen:

Naar jeg en stille Time, som nu, naar alt omkring mig hviler i dyb Slummer, tænker tilbage paa min lange Livsdag, mærker jeg den stærke, gribende Magt, som Minderne ejer. De kommer til mig, snart saa lyse og festlige at de bringer mig til at smile, — snart alvorlige og vemodige, saa at de bevæger mig dybt og faar mig til at savne og længes. Paa mange Maader synes jeg — trods Oldingeaarene — at Livet endnu er rigt og skønt. Men sandt er det dog, at en lang Levetid gør os fattigere og fattigere paa det, der er Menneskers bedste Rigdom. Hver Gang Døden gjorde sin Høst og berøvede os en af dem, der stod vort Hjerte nær, og hos hvem vi var sikre paa at finde Trofasthed og Forstaaelse, naar andre svigtede, brast jo et af de Baand der binder os stærkest til Jorden. Og jeg indser saa godt, at den, der overlever alle dem, han havde kær, kan se Døden i Møde som en venlig Befrier. Thi vel er det rigtigt, at Haabet er Ungdommens og Mindet Aldommens Velsignelse. Men, er dog ikke det Menneske, der maa leve alene paa Minder uden at eje et eneste Fremtidshaab, i Virkeligheden allerede død for den jordiske Verden.

Derfor betragter jeg det som en stor og sjælden Lykke, at jeg kan føle Mindet om de henfarne Aar som en Rigdomskilde og samtidig kan dele Fremtidshaab med de kære, jeg har faaet Lov til at beholde. Thi ogsaa mange, mange af de Stemmer, jeg elskede højt, er forlængst forstummede. Og i en ensom Nattetime som denne er det, som om alle disse Stemmer vækkes til Live, saa at jeg fornemmer dem paany, og for mit indre Øre blander de sig ind i den mil-

de Klang, der i min første Ungdom greb mit Sind med en uforklarlig Magt, naar jeg paa de stille Sommeraftener stod paa Højen i min Faders Præstegaardshave og fra Landsbyerne rundt omkring hørte Kirkeklokkerne ringe Solen ned.

Rødesonaten.

—0—

Fortsat.

Men fra den Dag foregik der en Forandring med Henry. Han blev trodsig. For naar alle Mennesker alligevel troede om ham, at han var en Slubbert, saa behøvede han jo ikke længere at tage Hensyn. Og det var jo ligegyldigt, om han eller de andre lavede de gale Streger, for han fik jo Skyld for dem alligevel. Nu satte han alt ind paa at give Byen noget at snakke om, og Havnen og Fjorden blev Skueplads for alle hans gale Streger, forbausende var det kun, at han ikke kom til Ulykke ved det.

Saadan gik Aarene, indtil han blev konfirmeret, og Dagen efter hans Konfirmation gik han til Søs med en Stenfisher, der netop laa nede i Havnen.

Stenfisherens Dreng var blevet syg, og Henry tog den tilfældige Chance, trods sin Bedstemors Protester — ikke en Time længere vilde han blive her i denne fjølede By. Og Byen aandede lettet op, nu var man da af med ham.

Men Stenfisherbaaden blev for Henry kun et Springbræt ud i Verden.

I Korsør Havn traf de en norsk Bark der laa med Træ. Den manglede en Skibsdreng, og saa skiltes Stenfisheren og Henry i Fordragelighed. Henry tog med Barken til Island, for nu skulde han endelig ud og se paa den Verden som han havde drømt om i ledige Stunder, men det blev paa en anden Maade end han havde tænkt sig, og det var Tømmermandens Violin, der blev Aarsagen.

Tømmermanden havde selv lavet Violinen, og næst efter Livet var den Violin hans dyrebareste Eje. Henry hørte den for første Gang en Søndag Eftermiddag, og i samme Øjeblik lyttede han, som var det en gammel Bekendt, der talte til ham. Han havde aldrig tidligere brudt sig videre om Musik, men nu — i Ensomheden kom den til ham som en gammel Ven. Og det næsten blev saa — en kriblende Lyst til selv at spille.

Tømmermanden var en søer En, mindst saa ensom som den rødhaarede Dreng, og han blev slet ikke forundret, da Henry en Dag spagfærdigt bad om Lov til at prøve Violinen. Og han blev heller ikke forundret over at Henry fik virkelige Toner ud af Instrumentet. Det var ikke Nybegynderens ubehjælpelige Filen paa Strengene, det var heller ingen Melodi, men det var Toner som talte.

For den Violins Skyld blev Henry paa Barken „Viktoria“ og han var Letmatros, da hans Skæbne indhentede ham i Bremens Havn.

Det var en Sommeraften, og Barken laa ved Bolværket. Henry havde Frivagt, og nu sad han oppe paa Dækket paa en omvendt Pøs og spillede hen for sig.

I fem Aar havde han ikke været hjemme, han længtes heller ikke efter det, men sommetider længtes han efter igen at se sin Bestemor. Men Byen stod imellem hende og ham. Han var for længe siden blevet klar over, at hun holdt af ham, og stadig forsøgte hun at faa ham hjem igen, men Byen, nej, han vilde ikke hjem. Men i Aften var Længselen kommet saa ubændigt over ham, at han kunde tude himmelhøjt, og ikke en eneste havde han at tale med, for hvad forstod de andre. Naar de længtes gik de ud og drak, og saa kom de i Slagsmaal, det dulmede lidt og bagefter. Fortsættes paa 4de Side.

Borriijnholmarijn.

Det lille Hjemstavnslad med ovenstaaende Navn udgives som bekendt af Vognmand P. Møller, Gudhjem.

Bladets Formaal er at bevare alt, hvad der er bornholmsk, og ikke mindst vort Sprog, fra Glemselen. Det er jo desværre saaledes at mange ellers brave Bornholmere kaster Vrag paa vort skønne, klangfulde og ordrige Modersmaal og erstatter det med en sørgelig Blanding af Svensk, Rigsdansk og Bornholmsk. Resultatet bliver et Kaudervælsk, der lyder frygteligt.

Forhaabentlig vil det lykkes Hr. Møller og Medarbejdere grundigt at indprente alle Bornholmere, at det er en Ære og en Pligt for dem at tale Bornholmsk, og at vi netop i vort Sprog ejer en Originalitet, som ingen kan gøre os Rangen stridig.

De mange paa Bornholmsk skrevne Fortællinger, som findes i de 2 udgivne Aargange af „Borriijnholmarijn“, og ikke mindst de mange smukke Hjemstavnsdigte paa Maalet, viser tilfulde, at der meget vel kan findes rammende og kønne Udtryk for saavel Prosa som Poesi i det bornholmske Sprog.

Hr. Møller har faaet den lykkelige Ide at udgive 2 Aargange af Bladet i Bogform i to Hæfter a Kr. 2,50. Ved at købe Hæfterne kan enhver skaffe sig en fornøjelig og indholdsrig Læsning samt følge med i, hvad der til Dato er skrevet i „Borriijnholmarijn.“

Hæfterne vil naturligvis ogsaa egne sig udmærket til Julegaver og maa særlig kunne skaffe Bornholmere paa den anden Side Østersøen mange rige og gode Timer.

H. P. Koefoed.

Fra Dag til Dag

AS. Dampskibsselskabet Østersøen

afholdt sin ordinære Generalfor i Fredags paa Hotel „Allinge“ ca. 25 Aktionærer, repræsenterede til sammen 102 Stemmer havde givet Møde, saaledes at Generalforsamlingen var beslutningsdygtig til Vedtagelse af Lovændringer.

Efter at Kæmner, cand. theol. H. Mortensen var valgt til Dirigent, aflagde Formanden, Hotelejer C. Jørgensen Beretning om Aarets Virksomhed. Selskabet havde i det forløbne Driftsaar sejlet paa Simrishamn 6 Gange ugentlig mod 5 Gange forrige Aar; trods det stormfulde Vejr, vi havde sidste Sommer, havde Passagertrafikken paa Sverrig dog været i Stigning; navnlig Syd- og Mellemsværrig havde givet et forøget Kontingent af Rejsende, hvilket turismæssig set var et glædeligt Tidens Tegn. Selskabets Damp „Hammershus“ havde i Foraaret gennemgaaet omlattende Reparations- og Nyarbejder paa Nordhavnsværftet i København og var samtidig blevet nyklassificeret. Dette havde ialt kostet ca. 2300 Kr. men Skibet var da ogsaa nu i en udmærket Stand.

Paa Grund af Klassifikationen havde man ikke kunnet disponere over Skibet i Forsommeren til Selskabsrejser og maatte derfor i Aar undvære denne Indtægt. Til den kommende Sæson var Skibet imidlertid atter klart til at udføre de Lystrejser, der forrige Aar havde vundet saa stor Tilslutning.

Kassereren, Hotelejer H. Colberg gennemgik Regnskabet. Driften havde ligesom det foregaaende Aar givet Overskud, men den omfattende Reparation og Fornyelse, som Hammershus havde gennemgaaet, havde selvsagt tæret paa Selskabets i Forvejen ret begrænsede Midler, saa at Bestyrelsen ikke i Aar kunde foreslaa at udbetale Udbytte til Aktionærerne. Til Trods for de store Omkostninger ved Hovedreparationen havde man dog kunnet foretaget Afskrivninger paa Skibet. Til de enkelte Indtægtsposter bemærkede

Kassereren, at Christiansøturene ikke havde givet saa store Indtægter som forrige Aar. idet Selskabet flere Gange havde maattet aflyse Turene grundet paa det stormfulde Vejr. Derimod havde Selskabet haft en betydelig Godstransport af Smaagrise, ligesom Befordringen af Automobiles havde været i rivende Udvikling, saa stærkt, at Selskabets Ydeevne snart var naaet.

Flere Aktionærer havde derefter Ordet for at rette Forespørgsler og Henstillinger til Bestyrelsen bl. a. angaaende Toiletforholdene om Bord i Hammershus, og efter at disse var besvarede af Formanden og Kassereren, godkendtes Regnskabet enstemmigt.

Af Repræsentantskabet afgik efter Tur Groshandlar Gunnar Ohlson og Folkeskoleinspektør Nils Persson, begge af Simrishamn, samt Kaptajn Westh, der alle genvalgte. Den afgaaende Revisor, Købmand P. C. Holm genvalgte ligeledes.

Overretssagfører Jac. Jensen fik derefter Ordet for at forelægge et Forslag om Ændringer i Selskabets Vedtægter. Efter at have gennemgaaet Hovedtrækkene i den nye Aktieselskabslov, der nødvendiggør, at de nu bestaaende Aktieselskaber indenfor en nærmere Tidsfrist foretager visse Ændringer i deres Vedtægter, blev Forslaget, der i det væsentligste drejede sig om Regnskabsaflæggelsen og Revisionen samt Omlægning af Selskabets Regnskabsaar, vedtaget uændret med 99 Stemmer.

„Safety first“

paa Hammerens Granitværk.

Paa Hammerens Granitværk blev der i Foraaret paa Foranledning af Direktør Møller dannet et Sikkerhedsudvalg „Safety first“ efter udenlandsk Mønster.

Dette Udvalg, som bestaar af Direktør Møller (Formand), Ingeniør Andersen, Joh. Rømer, A. Arvidsen, A. Lindgren, J. Bosch, K. Christensen, A. Andersen, H. Mortensen og H. Madsen (Sekretær), har sat sig den Opgave at undersøge, hvad der kan gøres for at undgaa Ulykkestilfælde paa Granitværket samt at søge gennemført saadanne Foranstaltninger, som findes nødvendige eller formaalstjenlige for at formindske Risikoen for Ulykkestilfælde ved Arbejdet paa Hammerens Granitværk.

Det har vist sig at være ganske praktisk, at Personer fra de forskellige Arbejdsgræne kommer sammen før paa et frit Grundlag at drøfte disse Forhold.

Der er allerede afholdt nogle Møder, hvorved mange forskellige Forhold er gennemdrøftet, og man har godt Haab om at naa til Resultater, der svarer til Forventningen.

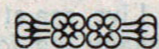
Et Udslag af disse Drøftelser er, at Ingeniør Andersen er blevet opfordret til at holde et oplysende og vejledende Foredrag for Hammerens Arbejdere om Elektricitet og Faren derved.

Nu efter at Toholdsdriften er ophørt og vi har de lange Aftener vil Ingeniør Andersen i Løbet af kommende Uge holde det nævnte Foredrag, og Udvalget indbyder derfor alle Hammerens Arbejdere til at høre dette Foredrag.

Vi har spurgt Ingeniøren, om andre kunde faa Adgang og Svaret var som vi ventede, at alle — særlig Elektricitetsforbrugere i Allinge-Sandvig — ogsaa Husmødre — er velkomne.

Naar en Mand bliver 50 Aar.

har han arbejdet i 6500 Døgn, sovet i 6000 Døgn, moret sig i 4000 Døgn, været syg i 4000 Døgn gaaet 19,000 km og spist 36,000 Maaltider, hvortil han har drukket 38,000 Liter diverse Drikke — siger en taalmodig Statistiker. Om dette passer, kan vi ikke sige, men det viser i alle Tilfælde, at Livet ikke er saa ganske let at komme igennem, og helt gratis er det heller ikke, da de 36,000 Maaltider vel nok repræsenterer lige saa mange Kroner.



Den gamle Dyretæmmer fortæller.

—o—

Dyrefangeren hos Hagenbeck, der blev en af Europas bedste Dressører.

Fingeren bidt af — uden at Publikum mærkede noget!

Hr. Vist rakte sin højre Haand i Vejret, der manglede Pegefingeren.

„Dette hændte, da jeg rejste med en Cirkus i Sverriges Storbys. — Rovdyrene fodrede jeg i Buret paa Manegen under Publikums Opmærksomhed. — En af Løverne var lidt for glubsk, min Pegefinger gik med.

„Naa — fik Du for lidt Kød“, sagde jeg til Synderen, for jeg mærkede straks, det skete ved en Fejltagelse. Publikum mærkede intet — jeg sluttede blot Forestillingen lidt hurtigt.

Den eneste Gang, jeg blev bidt for Alvor, var under Dressuren med den bedste Løve, jeg nogensinde har haft, Han-Løven Sultan. Den skulde affyre en Pistol, og det gik til paa den Maade, at Vaabnet blev fastgjort paa Ryg af en høj Stol. Paa Kommando skulde Sultan saa springe op paa den og med Tænderne fatte om Snoren og rykke til, saa Skuddet gik af. Han havde gjort det saa mange Gange, men blev pludselig drilagtig og vilde ikke. Jeg tog den saa med den ene Haand i Nakken og den anden om Halsen og slængte den op paa Stolen — men i samme Øjeblik, jeg slap Taget, bed den mig i venstre Arm, saa Benene knustes og Blodet flød. Ikke desto mindre maatte Sultan gøre Kunststykket 6 Gange om, inden jeg forlod den. — Fra den Dag lystrede den mig blindt; men det kostede mig ogsaa et langt og smertefuldt Sygeleje.

Løven som Lænkehund.

Da Sultan var 6 Aar, var jeg med en Dyregruppe engageret til at optræde i en stor Cirkus i Uppsala — det var i Vinteren 1889. — Samtidig gæstedes Byen af et stort Menageri. — Direktøren for dette lod en Elefant som Reklame vandre gennem Gaderne. Min Direktør rev sig i Haaret og spurgte mig om, hvad han skulde gøre for at imødegaa denne Konkurrence? — „Lad mig om det“, sagde jeg og gik ud og købte et solidt Halsbaand og satte det paa Sultan.

„Nu skal vi ud at spadser og se lidt paa Byen“, sagde jeg til Sultan, idet jeg vandrede med den udenfor Cirkusteltet, hvor jeg traf Direktøren, der skyndte sig op i sin Vogn, idet han raabte: „Jeg fralægger mig alt Ansvar! Jeg har intet set!“ — Jeg ledede Sultan, der var synlig glad. Den svingede med Svansen og udstødte tilfredse Brøl af bare Velvære — Effekten var storslaaet! Folk strømmede til i Skarer, men holdt sig dog i tilbørlig Afstand — vor Cirkus var derefter eneste Samtaleemne.

Da Politimesteren blev overbevist.

Men Konkurrenten alarmerede Politiet, og Politimesteren kom i egen høje Person hen til Cirkus og udtalte sig i skarpe Ord om den Hensynsløshed, det var at udsætte fredelige Folks Liv og Lemmer for et Rovdyrs Luner. Dermed forbød han den smukke Reklame.

„Jeg svarer for Sultan“, sagde jeg. Han vilde ikke høre paa Fornuft, skønt jeg forsikrede ham, at

han roligt kunde lægge sin Haand paa dens Hoved og klappe den. Han vægrede sig; den Risiko vilde han dog ikke løbe.

Saa tog jeg hans Haand og sagde til Sultan: „Kys den højvelbaarne Politimester paa Haanden!“ Det gjorde den — slikkede hans Haand blødt og lydigt. — Det kunde Lovens Mand ikke staa for, han klappede den og tillod mig at fortsætte Reklamen.

„Hvordan kan De faa et Rovdyr saa tamt“, spurgte han.

Det er det, som er Kunsten, svarede Vist.

Elefanten, der satte Stockholm paa den anden Ende.

— En anden Gang, jeg rejste med en Cirkus og fremviste mine dresserede Rovdyr, traf jeg en gammel Kammerat og Ven fra Hagenbeck — det var Elefanten Chemer. — Den var til Tider lidt vanskelig, og under Forestillingen var det som oftest den, der dresserede Dressøren — det var ikke mig — den var blevet Direktørens private Ejendom, og han fremførte den selv.

Ved Gensynet lagde den sin Glæde for Dagen ved at slynge Snabelen om Livet paa mig og sætte mig op paa dens Ryg — men som sagt, det var ikke mig, der havde Æren af dens Kunster i Manegen.

En Dag havde den slidt sig løs i Stalden — det var i Stockholm — og travede nok saa lystigt ud i Gaderne, hvor den mødede sig med at slaa Ruderne itu og æde alle de Grønhandlervarer og Bagerbutikker, den kom forbi. Dette varede nogle Timer, og der var ingen fra Cirkus, der kunde formaa den til at vende tilbage til Fangenskab. — Saa gik der Bud efter mig, som den altid havde haft Respekt for. Saa snart, jeg kom og kaldte paa den, vendte den sig om imod mig, stak Snabelen ind under min Arm — og fulgte rolig med tilbage.

Jeg skammede den ud og foreholdt den, at den havde opført sig meget upassende. Den indrømmede det ved at grynte kælent, som om den vilde bede om Forladelse.

Straf — og Hævn.

Men nogle Stryg fik den alligevel — Regningerne fra denne Udflugt var heller ikke smaa. Direktøren rasede, da han maatte betale 700 Kr., og derefter gik han ned i Stalden og pryglede løs paa Elefanten i en hel Time. — Chemer var nu ikke den, der glemte. Da jeg en otte Dages Tid efter var naaet til Riga, læste jeg i Aviserne, at den var skudt ned — den havde dræbt Direktøren.

Venskab mellem Dyrene.

Saa omtalte den gamle Dressør nogle Episoder, som viste, hvordan Dyr af helt forskellige Racer kunde fatte Venskab for hinanden.

Engang var der en Tiger i hans Rovdyrsamling, som ikke vilde æde, og som saa ud til at ville svinde bort.

Saa blev en stor Kanin sat ind til den i Haab om, at dette levende Vildt kunde vække dens Madlyst.

Det gik anderledes end ventet. Tigeren jagede den ikke, den begyndte at lege med den, og lidt efter lidt begyndte det at kvikke Tigeren op, den fik atter Lyst til at æde — den havde kun lidt under Ensomheden.

Et lignende Tilfælde hændte med en Hun-Løve, der var begyndt at blive melankolsk. Saa

fik den en lille munter Hund ind i Buret, og Løven blev saa gode Venner med den, at den fandt sig i alle Hundens Spillopper, lod den æde af sin egen Føde, og den drev det saa vidt, at den lagde sig paa Ryggen og lod Hunden tumle sig mellem dens Ben; tilsidst spillede den Bolt med den — og jeg fik det morsomste og fineste Nummer ud af det.

En anden Gang fik en ung Elefant en rørende Kærlighed til en Ged og vilde ikke optræde, uden at ogsaa den var i Manege. Saa maatte jeg lave et Trick med dem samlede, hvor Geden var Klovn.

Allinge-Sandvig.

De resterende Skatter for 7. Termin (Novbr. Md.) 1930—31 er godkendt til Inddrivelse ved Udpantning ligesom de resterende Statskatter for 1. Halvaar 1930—31.

Udpantning vil blive paabegyndt den 16. ds. for de Beløb, der til den Tid endnu rester.

Allinge-Sandvig Byraad, den 6. December 1930.

P. R. V.

M. Bloch.

Bilkørsel udføres

L. Sommer, Tlf. Allinge 124 y.

Har De fundet

de 4 forkerte Bogstaver? Husk da at notere dem op til næste Uge, og De har en Chance til at vinde en af vore Julegaver.

Se Bladets Bagside.

Ny lukket Bil

udlejes.
L. P. Olsen, ved Tejn St.
Tlf. All. 59 kan foreløbig benyttes.

Jernbanehotellet

i Sandvig er aabent hele Aaret.

C. Asmundsen.

Det er en Kendsgerning

at i Julemaanedens stiger Forbruget af Varer. — De fleste Forretningsdrivende ønsker derfor at henvende sig til det købende Publikum. Dette sker bedst og billigst ved Avertering i „Nordbornholm“.

Nordbornholm læses i alle Hjem.

Gaa ikke over Aaen efter Fløde!

Køb den Fløde, der fremstilles her paa Pladsen.

Forlang hos Deres Handlende **Flaskefløde fra Mejeriet KAJBERGGAARD.**

I Nye

Abrikoser og Fersken

er hjemkommet. Fine Varer til billige Priser. Et lille Parti Abrikoser og Fersken, Høst 1929, udsælges til 50 Øre pr. Halvkilo.

J. B. Varjen, Allinge.

Isl. Lammekød.

Smaa delikate Lammeslag til Rullepølser og smaa saltede Lammelaar til Paalægskød.

Anbefales til billigste Priser.

J. B. Larsen.

En Orne

indkøbt fra Avlscentret Koefoedgaard tjenlig til Gylter. Udlaanet paa Aldersro i Olsker.

I Følge Bornholms Lægeforenings Vedtægt bortfalder Søn- og Helligdags Consultationen.

S. Borch,
Sygehustæge.

Frelsens Hær, Allinge

Stort Julemarked
afh. Fredag og Lørdag d. 12. og 13. ds. Kl. 8 Aften.

Nummerbord, Servering m. m.
Lørdag Aften Adj. RØNAGER m.
Hornmusikorpset fra Rønne.
VÆR HJERTELIG VELKOMMEN

Aflæg Broderiforretningen i Nørregade et Besøg!

Der vil De finde alt hvad ønskes kan — lige fra de billigste til de bedste Ting som findes i Brancen.

Paategnede Lyseduge	fra 0,95
— Spisestuesæt	1,95
— Sybordstæpper	2,75—6,00
— Sofapuder	1,45—7,50
— Bordtæpper	9,85—20,00
Færdige Sybordstæpper	17,00—45,00
— Sofapuder	20,00—45,00
— Lyseduge	20,00—55,00

Fra 15. Decbr. forefindes desuden en 1ste Kl.s Systue.

Dagmar Jørgensen.

Husk at bestille Juleøl.

Bestillinger modtages hos
Møller Mikkelsen, Tein,
Olsker Brugsforening og
Allinge Bryggeri.

Wiedemanns Kødkonserves

er en nem og billig Ret til
Frokost, Middag
eller **Aften.**
Føres i 25 forskell.
velsmagende Retter.

P. C. Holm, Allinge.

Fotografier til Julen.

Gør Deres Bestilling i god Tid.
Optagelser foretages bedst midt
paa Dagen.

Broncerammer i alle Stør.
Rammelister i stort Udvalg.
Billeder indrammes.

Fotograf **A. Kjeller**
ALLINGE

Vinterhandsker.

Et meget stort Udvalg i
Handske til Vinteren
vil De altid finde hos mig.
Børnehandsker fra 50 Ø.
Forede Skindhandsker
Elegante
Ruskindshandsker.
Dogskindshandsker.
Kørehandsker til Herrer
fra 75 Øre.

„Allinge Messe“
v. Th. Holm. Tlf. 100.

Leverandør til begge Lotterier.

Bornholms Spare- og Laanekasses

Afdeling i Allinge.
Kontortid 9—12 og 2—4.
Renten af Indskud er paa
3 Mdrs. Opsigelse 4,5 pCt. p. a.
Alm. Sparekassetilkaar 4 —
Folio 2 —
i Forsørgelsesafdelingen 3,6 —
hvortil Præmie, hidtil 2,4 —

Til Julebagnings

anbefales

Bedste amerikansk Flormel
Bedste dansk Flormel
Kokusmel, Sigtemel, Gramhamsmel
til atter nedsatte Priser.

Syltet og pulvis. Pomeransskal
ægte Sucade

Bedste hel og stødt Cardemome
Renset Potaske, Rosenvand, Vanille
Mandel-, Citron- og Romessens
Hjortetaksalt, Æg- og Bagepulver
Prima amerikansk Sirup

Sun Maid Rosiner, Korender
Prima store, søde Mandler
Bitter Mandler, Nøddekærner

Ægte Bourbon Vanille
til 12 og 25 Øre Stangen

Hvis De selv vil lave Konfeet

kan jeg anbefale

Prima Marzipanmasse
til 1,40 og 2,25 pr. Halvg.
Overtrækchokolade

Flormelis, mørkt Puddersukker
Rød, grøn og gul Frugtfarve

Til Lagkagepynt anbefales:
Kulørt Strø sukker
Kulørt Krymmel i flere Farver
Sølvkugler

J. B. Larsen, Allinge
Tlf. 12.

Marzipan-Konfeet

fra 85 Øre pr. Halvg.

Fineste fyldte Chokolader i Æske
fra 100 Øre

Fineste fyldt Chokolade i løs Vægt
Røn Chokolade i Æsker og løs Vægt
Fyldte Bolscher

Kiks og Bisquit i stort Udvalg.
Kiks fra 75 Øre Halvg.
Bisquit fra 75 Øre Halvg.

Brune Kager, Røgekiks og Vaffer.
Marzipanfigurer fra 5 til 150 Øre
Chocoladefigurer 10—50—100 Øre
Sukkerfigurer 5 Øre
Chocoladecigarer 5 og 40 Øre

J. B. Larsen, Allinge.

Mit velassorterede
Vinlager anbefales det
ærede Publikum.

Jeg har paa Lager alle gangbare
Mærker i

— Rødvine	— Whisky
— Hvidvine	— Rom
— Portvin	— Cognac
— Madeira	— Likører
— Sherry	— Sher.-Brandy
— Frugtvine	— Caloric

i reelle og vellagrede Varer
til billigste Priser.

J. B. Larsen.

Cigarer og Cigarillos.

Stort Udvalg i halv og
kvart Kasser og 10 Stks Æsker
Cigaretter i alle gangbare Mærker
Shagtabakker i fiske dekorede
Æsker og Pakker

Spillekort.
Whistkort med Jocker fra 2 Kr.
Børne Spillekort 25 og 50 Øre.

J. B. Larsen, Allinge.

Konserves.

Naar De skal bruge Konserves,
skal De blot gaa til **J. B. Larsen,**
Allinge, der forefindes altid et me-
get rigt Udvalg, baade Frugt,
Grøntsager-, Fiske- og Sildekon-
serves samt alie Slags Kødretter
og Pølser i Daaser.
Altid bedste Varer!
Altid billigste Priser!

J. B. Larsen, Allinge.
Tlf. 12.

Varde Hjemmesko.

Stort Udvalg. Billige Priser.
C. Larsen, Skotejsforretning, All.

Gaa til Conrad Hansens Ur- og Guldmedeforretning,

— ALLINGE —

og køb Julegaven, der er det store Udvalg i gode, velkomne Ting, som Konsol-, Nips-, Lomme- og Armbaandsure, Barometre, Termometre, Kikkerter, Læseglass, Urkæder, Urarmbaand, Smykker i Guld og Sølv, Kuvertartikler i Plet og 3 Taarns Sølv, Lysstager, Bord- og Klaverlamper i Tin og forsolvet Toiletgarniture i hele Sæt og løse Dele. Servietholdere, Malaka- og Ibenholtsstokke med Sølvbeslag, Skaale, Bon-Bonnierer, Vaser, Skrivebøger, Sølvblyanter, Bogmærker, Frakkeskjolde, Juleklokker m. m. — Alt i bedste Varer til billige Priser.

Nyttige Julegaver.

Ved særlig heldigt Indkøb kan
jeg sælge en sort Herresko for
Kr. 10,75.

Kamelhaarssko
i meget stort Udvalg.
Ekstra smaa Priser her.

**Herre-
Dame-
Børne-
Sko!**

Nye Varer sælges uhørt billigt.

Skotøj modtages til Repara-
tion. Arbejdet udføres af gammel
faguddannet Skomager.

— Der er ingen her paa Born-
holm der sælger **Gummistøvler** til
saa smaa Priser som jeg.

Røde Herre U. S. Kr. 16,85.
En sort Herregummistøvle 13,75.

Allinge Fodtøjsmagasin
L. Larsen.

Ny Sending
Divantæpper
hjemkommen.
Smukt Mønster
i Gobelin og
Velour
fra 7,35 - 36,00.
Magasin du Nord's
Udsalg
ved **Victor Planck,**
Allinge
Leverandør til Vare- og
Landbrugsloppet.

Lampefod

af
bornholmsk Keramik
er meget smuk til elektrisk
Bordlampe.

Monteret med smuk Skærm, vil
den være en nyttig og smuk
Julegave.

Anbefales i stort Udvalg.

P. C. Holm.

Min lukkede Bil anbef.

Jeg kører naar De kalder!
Tlf. 145. **Poul Nielsen, Allinge.**
Overfor Gæstg. Christensen.

Al Lastkørsel udføres

samt **Svin** til Slagteriet a 75 Øre
pr. Stk.

Lukket 12—14 Pers. Bil udlejes.
Tlf. All. 117 y. **A. Engell, Tein.**

Skole-Kørsel!

Omhyggelig Uddannelse til smaa
Priser i ny Vogn. Kørekort garant.
Arthur Jensen. Tlf. Rønne 716.

Altid Udv. i brugte Biler til smaa Priser,

Gruppe-, Industri-, Portræt-,
Interieur-, Sports-, Illustrations-, Heste-
og Kreatur-Fotografering udføres over-
alt paa Bornholm uden ekstra Veder-
ag for Befordring.

Kaare Rasmussen.
Tlf. Rønne 526.

Forstørrelser efter gamle Billeder ud-
føres paa egen Forstørrelsesanstalt.

Fra første December

har jeg overtaget **Bagermester**
Jens Hansens Bageri og Kon-
ditori i Klemensker — og an-
befaler mig herved til de ærede By- og Landboere med absolut
1ste Klasses Brød. *Ærbødigt*

Bagermester Tage Andersen, Klemensker.
Telefon Klemens n. 23 x.

Forretningsoverdragelse.

Fra 1. Decbr. d. A. er min Broderiforretning i Nørregade overdraget
Fru **DAGMAR JØRGENSEN.**

Idet jeg takker mine Kunder for udvist Velvilje, haaber jeg at samme
maa blive overført paa min Efterfølger.

Fm. **WANDA CHRISTENSEN.**

I Henhold til ovenstaaende har jeg fra 1. ds. overtaget Broderiforret-
ningen i Nørregade, og skulde det glæde mig om den samme Tillid og Velvilje,
som er udvist den tidligere Ejer, maa blive overført paa mig, og skal det stedse
være min Hensigt at betjene de Kunder, som vil unde mig deres Søgning, til
deres fulde Tilfredshed.

Ærbødigt

DAGMAR JØRGENSEN.

Nordlandets Kødforsyning, Sandvig,

fører kun 1ste Klasses Kød og Flæsk.

Tillige hjemmelavet Paalæg, Sylte og Medisterpølse i altid
prima Varer til rimelige Priser.

NB. Varerne bringes overalt. Ærb.

Tlf. 19. **Joh. Phillipsen, Sandvig.**

HASLE! — HASLE!

I V. Munchs Glarmesterforretning,

Kirkegade

findes et stort Udvalg i Rammer i Kabinet. Visit, Postkort samt til
Amatørbilleder. **Bronce-Rammer** i alle Størrelser, **Ovale Rammer**
til Forstørrelser. **Rullegardiner** i stort Udvalg, smaa Priser.

Alt Glarmesterarbejde udføres. Tilbud og Overslag gives.
Billeder indrammes billigt. Stort Udvalg af Rammelister.

Gulvfernis.

Skal De have Deres Gulve fer-
niserede til Julen, bedes De huske
paa at

I. B. Larsen's
Gulvfernis og Gulvlak
altid er den bedste.

Bronce i Guld, Sølv, Kobber, Grønt
Brunoline til Oplakning af Møbler
Liquid Veneer til Oppudsning
af polerede Møbler.

Sort Ovnslak til Ovnør og
Komfurer.

Ferniserings-, Lak- og
Broncepensler.

J. B. Larsen, Allinge.

Allinge Teglværk

anbefales.
Mursten, Teglstén, Drænrør.
Tlf. 127.

Allinge Skæperi

Optændningsbrænde altid paa
Lager, billige Priser.
Tlf. 29. **Geert Hansen.**

Olsker

Husmandsforening.

Symøde med Klipping til Jule-
træ affholdes i Forsamlingshuset
Onsdag d. 10. ds. Kl. 7,30, hvor-
til ogsaa nye Deltagere er vel-
komne.

Lørdag den 13. ds. Kl. 7,30 af-
holder Konsulent **Nielsen** Foredrag
om **Græsmarken, Frø og Frøblan-**
dinger. Derefter Diskussion.
Mød godt op.

Bestyrelsen.

Marmelade.

Blandet Frugtmarmelade 60 Øre,
Orange-Marmelade 75 Øre Halvg.
Hindbær-Marmelade.

J. B. Larsen, Allinge

Slagteriets Udsalg, Allinge.

Friske Varer Onsdag og Fredag.
Fersk Flæsk, Karbonade, Mørbrad.
Medisterpølse, Fars.
Bayerske Pølser, Knæpølser
Lungepølse og Sylte.
hjemmesmeltet Fedt.
Forskelligt Paalæg.

Dina Sørensen, Tlf. 38.

Overtagelses-Udsalg.

Paa Grund af at jeg har overtaget Broderiforretningen i Nørre-
gade er en Del Varer egnende sig til Julegaver blevet betydeligt nedsat.
Desuden er alle Varer, jeg har overtaget i Konsignation, i samme
Anledning nedsat med 25 pCt. Her er altsaa god Lejlighed til at for-
syne sig med gode, nyttige og dog billige Ting.

Dagmar Jørgensen.

Ænder og Gæs

købes som sædvanlig til højeste Pris.

Forretningen er aaben de to sidste Søndage før Jul fra Kl. 4.

Gudhjem Handelshus.

ter glemte de Længselen for Minderne om Slagsmaalene.

Da laante han Tømmermandens Violin og begyndte at spille . . .

Hvor længe han havde spillet vidste han ikke selv, han havde været saa langt borte, men pludselig kom nogen famlende hen over Dækket, en Fremmed, som med en Stok maatte føle sig frem gennem Halvmørket.

Hvad der nu skete var for Henry som en taaget Drøm.

Det var jo selve Michael Baurman — Violinvirtuosen, som havde fundet ham — lokket om Bord af Tonerne fra Violinen, og han overbeviste Skipperen om at Henry kunde mere end være Letmatros paa en Bark, Henry forstod ikke et Muk af det hele, og endnu mindre forstod han, da Bauermann undersøgte hans hornede og barkedede Næver. Jo, de Hænder var skabt til noget andet end til at slide i Tovværk og Sejldug. Fra Bauermanns Side var det maaske kun et Lune men for Henry blev det til langt mere Nu kunde han faa Lejlighed til at vise dem der hjemme i Byen, at han var lidt anderledes end de havde tænkt sig.

Maaske var det det, som mest af alt drev ham frem. I hvert Fald blev Bauermann hurtig klar over, at endnu havde han aldrig haft en Elev, der kunde opvise Mage til Fremskridt. — Bauermann kunde jo have sendt Henry til et Konservatorium, og oprindeligt var det ogsaa hans Tanke, men han indsaa snart at det skulde gøres anderledes. Han vilde gøre Henry til sin Arvtager, men ikke en Arvtager der kun kunde, hvad Bauermann havde lært ham, Henry skulde gaa endnu videre — han skulde gøre Bauermanns Navn udødeligt sammen med sit eget,

— — —

Ti Aar var det siden Henry Hellman sidst havde været i sin Fødeby. Præcis paa Tiaarsdagen vilde han give en Koncert i Haandværkerforeningens store Sal. Henry Hellman, som Verdens Storbys sloges om, skulde spille i den lille Købstad. Selvfølgelig følte Byen sig bæret, men paa den anden Side fandt den det da saa uhyre rimeligt, at den røde Henry ogsaa kom dertil — han var jo da derfra Byen, og desuden — nu kunde han da gøre Byen en Glæde som Erstatning for alle de mange Ærgrelser, som han havde bragt over Borgerne. Selv Skræder-Maren sagde, at hun vilde skam og saa gerne ofre en Kronens Penge paa at høre Knægten spille; men da det kom til Stykket behøvede hun ikke engang at give Penge for det. For hun og en Mængde andre af Fru Hellmans Omgangskreds blev indbudt til Koncerten, og saadan gik det til at forrest i Salen stod nogle Rækker Stole besat med gamle Mennesker fra Gyden, og saa først kom Stolerukkerne med alle Byens Spidser. Og de havde endda maattet betale ti Kroner for Billetten.

T-i — — Kroner — — sagde Skræder-Maren bagefter, naar hun fortalte om det. Og hver en eneste Øre, som Koncerten indbragte, blev delt ud til de fattige i Byen. Men allerforrest i Salen i en rød Plydesstol sad Fru Hellman — Henrys Bedstemor, og den Herre, som havde arrangeret det hele — han var saa nydelig og saa høflig, selv om han ikke kunde et Muk dansk, han havde en stor Buket Roser til Fru Hellman, og paa et Kort, der hang ved, stod der: Til min egen Bedste, fra Henry.

Det var den samme og dog ikke den samme Røde-Henry, som Byen kendte, Haaret var lige saa knaldende rødt, som tidligere, og Næsen kroede sig endnu saa gudsforgaaet opad, men Øjnene — Øjnene var anderledes, og der var kommet et lille Drag ved Muuden. — sommetider var det spottende, saa blev det tungsindigt, men naar han saa ned paa sin Bedstemor, der sad dernede og krøb sammen i den store Stol, saa blev han igen den Henry, som Byen havde kendt.

Han havde spillet sig igennem Programets første Halvdel, men han følte det selv, han havde spillet daarligt.

Hans Publikum ganske vist, var begejstret, men de kendte ham jo heller ikke, de kuane ikke høre, at Ilden og Gløden manglede, fordi han ikke kunde samle sig. Nu begyndte han igen at spille, men ikke som før med Øjnene heftede paa Nodebladet — nu saa han ned paa sin Bedstemor, som sad dernede i Stolen, som om han nu vilde spille for hende.

Og Fru Hellman forstod ham, hun forstod Tonerne, der ligesom rislede ud af Violinen, og fortalte hende om den gang, da Henry endnu hang i hendes Skørter. Og Tonerne voksede som Drenge var vokset — nu var han røde Henry — den Satans Knægt, der som en hujende Vind feg gennem Gyden — dansede Krigsdans paa Isflagerne nede ved Fjorden, og krydsede ud ad Fjorden i en raadden Jolle, der knap kunde hænge sammen. Hun hørte hans kaade Dregelatter — — hun saa ham komme ind

ad Døren, dyngvaad og dryppende, naar han var faldet i Vandet, og skamfuld, naar han havde flaaet Bukserne, som hun Dagen i Forvejen havde syet.

Og hun følte hans Arme om sin Hals saadan som hun havde følt dem, naar hun skændte paa ham. Saa lovede han Bod og Bedring — aldrig — aldrig mere — før Dagen efter, for da havde han allerede glemt sine Løfter.

Pludselig kom der noget haardt ind i Tonen. Byen rejste sig imod ham — han var en Slyngel havde de sagt om ham. Alle — alle havde de sagt det om ham — alle — undtagen Bedste — hun alene havde sagt god for ham, men hvad havde det nyttet. Og pludselig begyndte Violinen paa en helt ny Tone — en kaad Dregelatter, hujende Pift i Fingrene, skingrende Hyl gennem Gyden — Ha-ha — I var saa kloge allesammen — Røde-Henry duede ikke til nogen Verdens Ting, — men — nu — hvem fik Ret — hvem fik Ret? Se paa hende — hun alene fik Ret,

Og atter gled Tonen over, strømmede over i en Tak til hende, som i ti Aar havde ventet paa ham, og som nu for hele Byens Øjne skulde modtage Lønnen for hvad hun havde gjort for ham, Han tænkte ikke selv over, hvad han gjorde, han saa ikke de mange Mennesker, som sad dernede i Salen, han saa kun sin Bedstemor, som sad der nede i den røde Armstol.

Den sidste Tone hang endnu i Luften da han gik ned til hende, og lagde sig paa Knæ foran hende med Hovedet i hendes Skød. Og hun forstod ham, da hun bøjede sig ned og kyssede hans ildrøde Nakke.

Det var hendes Tak for Rødesonaten, som han kun spillede denne eneste Gang — kun for hende — men aldrig hverken før eller senere havde han spillet, som han spillede i denne Stund . .

Dødsstille var der i Salen.

Men da han rejste sig bragede Bifaldet løs. Alle vilde hilse paa ham — den røde Henry, Byens Stolthed . . .

„Ved De hvad,“ sagde Købmand Bejrups, „jeg skylder Dem skam en Undskyldning. Kan De huske dengang, da jeg slog Dem en Lussing, og da De knaldede mig Træskoene i Maven — ja det gjorde skam ondt — ja minsanden for den ramte lige saadan paa Ribbenet. Ja, Bums var jo selvfølgelig et galt Spektakkel, selv om han ellers var en god Hund, men det var jo slet ikke Deres Skyld, Hellman. De maa skam undskylde mig — men — har de Lyst i Morgen — sammen med Deres Bestemor — bare til Middag, saadan i al Tarvelighed, hva?“

„Tak for Indbydelsen“, lo Henry, „Ved De hvad, Hr. Bejrups, jeg har ofte tænkt paa den Ting, Den Lussing var maaske min Lykke for — ja, man kan jo aldrig vide det; men hvis jeg nu ikke var kommet bort fra Byen, hvis jeg ikke var rendt min Vej — ja, hvem ved, maaske sad jeg saa her den Dag i Dag og længtes ud.“

„Man kan aldrig vide det,“ svarede Bejrups eftertænksomt. — „Bums var jo nok en klog Hund, men at han skulde være saa durkdreven — Tja man kan jo aldrig vide det. Men saa ser vi Dem i Morgen, ikke?“

Men hver Sommer, naar Henry Hellman holder Ferie, sidder han hjemme hos sin Bedste, for hun var dog alligevel den eneste, som stadig troede paa ham — til Trods for at hele Byen spaaede ham baade Tugthus og Galge . .

Overretssagfører
Jac. Jensen.
Inkassationer, Ejendomshandler. Dokumentiskrivning, Dødsbehandling m. v.
Kontor i Allinge:
(Bogtrykker Gornitzkas Ejendom).
Træffes personlig hver Fredag Kl. 11-1.

Huggede og polerede
Gravmonumenter
i Bornholms smukkeste Sten til Polering.
Er altid paa Lager til rimelige Priser.
Forlang Tilbud.

Se min Monument-Udstilling,
Havnegade, Allinge.
Borreløngens Granitværk.
V. Sorensen.

Prøv engang

og gør Deres Indkøb hos
SIMON MADSEN.
De faar gode Varer til endog meget rimelig Pris, For Ex.

Arbejdstøj.
Prima Overall's, syet med dobbelte Kædesting **4,00**
Billigere Overall's **3,25, 2,85.**
Prima Jakker, dobbelt Syning, **4,00**
Svære graa **Buchakinds-benklæder**, **5,85, 4,40** dobbelt syet
Gode gammeldags **925, 800 Hvergangsbenkl**
Ægte blaa **Serges-benklæder** **1100**
Fiskerbenklæder svære blanke Holmens Klæde med Stiklommer **1350**
Almindelige blaa **950 Klædesbenklæder**
Twistlærreds-skjorter **200**
Extra svære **Khakiskjorter** rigtig syet med Bærestykke og rigtig Plip, faas i brun, lilla, blaa, garanteret vaskeægte, pr. Stk. **385**
Svære **Vinter-udtøjer** **250**
Undertøjer med laaden Vrange **140**
Almind. **Bomulds-undertøjer** **100**
Svære **Træskosokker**, strikket af 4-traadet Uldgarn, ren Uld, sort og graa **135**
Billigere Sokker **100, 75, 50, 25 Øre.**
Blaa **Sømandssweaters** orig. engelske, garanteret ægte **1035**
Billigere **Sweaters** **750**
Strikkede **Herreveste** **3,50, 3,15, 2,00**
Et Parti blaa **Sergesklædnings**, sildebensvævede, ægteblaa **5000**

Simon Madsen
RØNNE

Har De set den nye Brødkæremaskine?

i Produktet

Kniven er roterende og skærer alle Rundtenommerne lige tykke. Gaa indenfor og kig paa den; det er absolut noget for en Husmoder.

Produkten.

Hvorfor ligger Katten inde i Stuen?

Fordi Ditmars Demon Petroleums-Stedsebrænder skaffer en behagelig Varmel

Vi har baade
Demon Petroleumsovn
Demon Kogeapparat

Ovnene brænder paa samme Maade som en Primus, men brænder ganske lydløst og kan ikke explodere. — Lad os vise Dem en Demon-Ovn, og De vil straks blive overbevist om dens Fortrin:

Produkten.

AVERTÈR I NORDBORNHOLM

De Averterende

anmodes høfligst om at indsende vort Tilgodehavende for Annoncer paa tilsendte Indbetalingskort, Postkonto Nr. 14146, hvilket er den billigste og bekvemteste Maade. Alle Indbetalingskortets 3 Dele maa være udfyldte ved Indbetalingen, men Deres Postbud vil være Dem behjælpelig hermed og modtage Beløbet + 5 Øre i Porto med Kvittering paa Postbeviset.

Vi sælger billigt:

Roeskærere, Roeraspere, Raspetromler, og de rigtige Dorup Staldbøre og Staal Roekurve.

Nordlandets Handelshus.

Vi lossere i disse Dage fra Skib

Ekstragode, firsk. Udskudsbrædder

i alle Længder, og vi har mange gode solide Brædder, som sælges til forholdsvis lave Priser. Alle Længder, alle Brædder, alle Tykkelser.

Priserne er rigtige, og vi giver stor Rabat pr. Kontant.

Nordlandets Handelshus.

Vi er kommen langt ned med Priserne

paa de bedste Sorter

Kontrolleret 50 pCt. Foderblanding.

Grove Soyaskraa og alle andre Sorter Foderkager, Hvedeklid, Rugklid, Mais, Korn.

Vi sælger og bytter med alle Sorter bornholmsk Korn af god Kvalitet.

Nordlandets Handelshus.

Til Slagtningen

maa der absolut bruges de bedste Sorter dobb. raffineret Køkkensalt, rent spansk Salt samt hjemmelavede bornholmske Byggryn.

Disse Sorter sælges billigt i

Nordlandets Handelshus.

Slakteriets Udsalg

paa Lindeplads.

Tlf. 45.

Karbonade, Mørbrad og kogt Skinke frisk hver Dag.

Kotoed & Mortensens Byggeforsretning

Ligtøj og Ligsenge. Ligkistelager. Ordning af Begravelser.

Telefoner 77 og 79.

BRØDRENE ANKER, HASLE

JERNSTØBERI & MASKINFABRIK.

Ajlepumper - Vandpumper - Varmtvands-Anlæg,

Møllers Bogbinderi

Tlf. 865. Chr. Dideriksen, Rønne. Tlf. 865

Indbinding af Bøger. — Protokolfabrik. — Papirvarer. I. Kl. Arbejde. — Rimelige Priser. — Hurtig Levering. Leverandør til Biblioteker, Foreninger og Øens største Forbrugere.

Hasle Kalkværk

Altid friskbr. Kalk.

Brændt Gødningskalk er den bedste.

Forlang Tilbud.

Tlf. Hasle 102. Tlf. Rønne 393.

Alle Tryksager

saasom

Regninger, Moddelelser, Konvolutter, Dags-Dato, Vekselsblanketter, Visithort og Takkekort, Love og Regnskaber, Sange og Salmer, Medlemskort

leveres bedst og billigst fra

Allinge Bogtrykkeri.